

BUHUȘI. MENȚIUNI DOCUMENTARE (SEC. XV-XIX)

Dumitru Ficuță, Florin Pelin

Orașul Buhuși s-a constituit înglobând satele Bodeștii, Orbic și Bucureștii, ultimul fiind cunoscut în epocă și sub toponime precum: Moineștii, Hârliceștii sau Dumbrăvenii.

O imagine asupra mersului proprietății în Bodești, până la începutul secolului al XVIII-lea, se conturează din lectura unei succesiuni de 8 acte de întărire de proprietate emise la Iași și datate: 9 noiembrie 1438¹, 29 aprilie 1567², 1 martie 1582³, 1 noiembrie 1585⁴, 13 decembrie 1585⁵, 18 iulie 1588⁶, 30 aprilie 1602⁷ și 5 iulie 1613⁸.

Un „ispisoc întăritoriu”⁹ primea la 9 noiembrie 1438 de la frații domni Ștefan și Ilieș, Tatul Herlic și nepoții săi de soră, Danciu Paidos și Neagu Roșca pentru trei sate pe Bistrița, anume Bodeștii, Moineștii, aflat în gura Orbicului și Mogoșeștii, azi inclus în comuna Costișa, județul Neamț, lângă Buhuși.

Tatul Herlic a avut, din cele ce cunoaștem, trei copii, anume: pe Greaca, Lazăr și Cozma Herlic. Tot în trei s-au împărțit probabil și Bodeștii. Oricum, urmărind documentele, vedem cum trec, din mână în mână, cele trei părți ale satului „de jos”, „de mijloc” și „de sus”.

Actul datat 29 aprilie 1567 îl arată stăpân asupra treimii de jos a Bodeștilor pe Manea vistiernicul, nepot al lui Lazăr, care era unul din cei trei copii ai lui Tatul Herlic.¹⁰

Treimea de jos a Bodeștilor apare din nou în documente la 30 aprilie 1602, alături de treimea de sus a satului, stăpânite fiind ambele de

¹ D.R.H., A., Moldova, I, 1975, p. 270, nr. 191.

² D.I.R., A., veac XVI, II, p. 172, nr. 173.

³ Ibidem, III, p.184-185, nr. 234.

⁴ Ibidem, III, p. 294, nr. 359.

⁵ Ibidem, III, p. 296, nr. 361.

⁶ Ibidem, III, p. 392, nr. 489.

⁷ Ibidem, veac XVII, I, p. 42.

⁸ Ibidem, III, nr. 224, p. 142.

⁹ D.R.H., A., Moldova, I, 1975, p. 270, nr. 191.

¹⁰ D.I.R., A., veac XVI, II, p. 172, nr. 173.

Nastea, fiica lui Stanciul Roșca. Conform documentului amintit¹¹, lui Larion, fiul lui Cărstăni și neamurilor sale, li se întărește a treia parte, de jos, din satul Bodeștii, moștenită de la Mihăilă Chicoșescul, moșul lor, pe care o cumpărase de la Dragalina, fata Nastei, nepoata lui Stanciul Roșca.

Cât despre treimea de sus a Bodeștilor, documentul din 5 iulie 1613 arată că aceasta se afla în proprietatea lui Popoșea, nepotul lui Danciul pârcaș ce o cumpărase de la Nastea, fiica lui Stanciul Roșca și mama Dragalinei.¹²

La 1 martie 1582, Mogîldea și Frăsina, copiii lui Avram, nepoții lui Onică, strănepoții lui Cozma Herlic, care era fiul lui Tatul Herlic, având ocina lor, din treimea din mijlocul Bodeștilor, dau un sfert lui Dumitru Popoșea, cu 100 de zloți.¹³ Acesta primește întărire pentru cumpărătură de la Petru Șchiopu la 1 decembrie 1585¹⁴, dar ocina, abia achiziționată, ajunge la Ion Țigul și neamurile lui, 13 zile mai târziu.¹⁵

La 14/24 aprilie 1600 Mihai Viteazul a plecat din Alba Iulia în campanie. 12 zile mai târziu, trupele sale și ale lui Nicolae Pătrașcu, venite din Țara Românească, pătrundeau în Moldova, prin mai multe locuri, avangarda corpului principal înaintând pe la Trotuș, încă de la 25 aprilie/5 mai 1600. Efectivele lui nu treceau de 17.000 de oameni. La 10 mai, Bacăul fusese cucerit. Mihai a trecut și el pe aici la 29 aprilie/9 mai ajungând apoi la Roman (1/11 mai) și în cele din urmă la Suceava (6/16 mai). Câteva zile mai târziu, la 16 mai, apărătorii cetății se predară fără luptă.

După biruința de la Bacău¹⁶, oștile lui Mihai Viteazul se divid în mai multe coloane, înaintând pe trei direcții spre nord și aprovizionându-se, spre a nu pieri de foame, din prădarea locuitorilor. O coloană a înaintat de la Bacău spre Piatra Neamț pe Valea Bistriței. La Bodești, mercenarii sârbi și unguri pradă satul, făcând totodată incursiune și-n alte două sate de pe drumul ce ducea de la Bodești spre Roman: Siliștea și Români. În documente apare numele răzeșului Dumitru Popoșea care

¹¹ *Ibidem*, veac XVII, I, p. 42.

¹² *Ibidem*, III, p.142, nr. 224.

¹³ *Ibidem*, veac XVI, III, nr. 237, p. 184-185.

¹⁴ *Ibidem*, III, p. 294, nr. 359.

¹⁵ *Ibidem*, III, p. 296, nr. 361.

¹⁶ V. Constantin Turcu, **Informații documentare cu privire la compania lui Mihai Viteazul în Moldova**, în *SAI*, II, 1957, pp. 78-94; Al.I. Gonta, **Campania lui Mihai Viteazul în Moldova**, în *Studii*, an XIII, nr. 4, 1960, p. 142-157. C. Cihodaru, **Campania lui Mihai Viteazul în Moldova (mai-iunie 1600)**, în *CI*, 1974, 5, p. 131-145.

„atunci când a fost venit Mihai Voievod cu OȘTILE sale... s-au răsculat cu alți haiduci și i-a îndreptat spre sfânta mănăstire unde iaste hramul... Troiței, unde el a știut că acolo sunt bejeniile cu toată agoniseala credinciosului nostru Seachil căsmărașul”, cum se arată într-un act nedatat de la Constantin Movilă¹⁷. Mercenarii au jefuit biserica din Români, îndreptați acolo de răzeșul Popoțea, luând cu ei averea bejenarilor și peste 1000 de unghi ai cămărașului de la Tg. Ocna, Seachil.

De la Bodești, coloana de mercenari și-a continuat drumul spre Piatra, hrănindu-se tot din prădăciuni, prezența ei fiind semnalată la Roznov, într-un document unde se arată că ipisocul de danie „ce l-a avut Bilă Vornicul de la Petru Vodă ... l-a prăpădit din cauza oștilor lui Mihai Voievod”¹⁸.

Actul din 30 aprilie 1602, emis în cancelaria lui Ieremia Movilă, ce întărea lui Larion și neamurilor sale a treia parte, partea de jos, din Bodeștii, spune că acest Larion a avut și uric de la Petru vv „însă l-au pierdut fiind atunci mare amestecătură aici în țară”¹⁹. „Amestecătura” la care se referă documentul fusese provocată de trecerea oștilor lui Mihai Viteazul prin Moldova.

La 22 octombrie 1685²⁰ Toader Bașată pivnicer primea carte pentru Bodeștii pe care-l cumpărase „cu mulți bani” de la Gheorghii. Vedem dar că la această dată, proprietatea divizată prin moșteniri și vânzări se concentra din nou într-o singură mână.

În sfârșit, recensământul din 1772²¹ și catagrafia satului Bodeștii, Ocolul Bistriței, ținutul Neamț din 1774²² îl arată ca fiind proprietar pe un Buhuș, acesta fiind Șerban Buhuș. În catagrafie sunt consemnate 42 de case, din care 25 erau pustii, locuitorii nominalizați fiind clasați 16 la „birnici” și 6 la „rufetari”. La 17 decembrie 1778 satul Bodeștii era stăpânit de Buhuș stolnic, frate cu Șerban Buhuș, strănepoți ambii lui Alexandru Buhuș hatmanul.

*

Satul Orbic se întâlnește pentru prima oară în documente în 3 iunie 1429 când Alexandru cel Bun²³ întărește uric boierilor săi Lazăr, Stanciul

¹⁷ D.I.R., A., veac XVII, II, p. 137.

¹⁸ Ibidem, II, p. 228.

¹⁹ D.I.R., A., veac XVII, I, p. 42.

²⁰ Ibidem, II, , nr. 358, p. 294.

²¹ Moldavia v. Epohu feudalizma, Chișinău, vol. VIII, 1973, partea I, p. 24.

²² Ibidem, p. 24.

²³ C.D.M., nr. 1128, p. 266.

și Costea, fiii lui Ivan Vornicul, mai multe sate, printre care și „seliștea Orbicului unde este casa lor”.

Grigore Ureche²⁴ arată că prinderea și decapitarea lui Petru Aron s-ar fi produs imediat după lupta de la Orbic, teritoriu azi înglobat orașului Buhuși: „...ci de iznoavă s-au bulucit și al doilea rându și lovi la Orbic și iar birui Ștefan Vodă și-l prinde pe Petru Vodă Aron și-i taie capul”. După cum concluzionează istoricul ieșean Constantin Cihodaru²⁵, lupta de la Orbic, de care se leagă prinderea și decapitarea lui Petru Aron, n-a avut loc în vara anului 1457, ci cu mult mai târziu, prin 1469 sau mai sigur în 1470.

La 13 mai 1590 Petru Șchiopu întâlnește pe Cioplan sulitașul o jumătate din satul Orbic, cumpărat cu 220 zloți tătarăști, de la Mihail și Pătruș, fiii lui Ghedeon, nepoții lui Margine, strănepoții Marinii și ai lui Mihăilă Monescul.²⁶

La 18 mai 1602 îl aflăm pe Cioplan, fost „ureadnic de Bacău”²⁷ intrat în viața monahală, ipostază în care totuși se judecă cu călugării de la mănăstirea Berzunții pentru jumătate de Orbic și-i dă rămași.²⁸

După moartea lui Cioplan monah, numit pe călugărie Hariton, ante 23 noiembrie 1611, jupâneasa sa Dumitra și fata ei Cristina, jupâneasă lui Samuil din Porcești, dăruiesc mănăstirii din Bisericanii partea lor, jumătatea de sus din satul Orbic, o moară cu heleșteu pe apa Orbicului, altă moară pe Bistrița, o vie la Bacău și schitul lui Cioplan monah²⁹.

Călugărilor de la Bisericanii li se întărește succesiv jumătatea de sus a Orbicului de către: Constantin Movilă³⁰, Ștefan Tomșa³¹, Radu

²⁴ Grigore Ureche, **Letopisețul Țării Moldovei**, ed. P. P. Panaitescu, București, 1956, p. 83.

²⁵ Ștefan Pascu, Ion Ionașcu, Constantin Cihodaru, Gheorghe Georgescu-Buzău, **Istoria medie a României**, partea I, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1966, p.228: „În toamna acestui an (1470-.n.n), tătarii au invadat din nou Moldova, distrugând un mare număr de sate și arzând orașul Siret, retrăgându-se apoi încărcăți de prăzi. Ostașii moldoveni și ucrainieni i-au urmărit dincolo de Nistru. În timp ce ostașii moldoveni se dispersaseră pe la vetrele lor în parte, iar alții urmăreau pe tătari, s-a produs atacul feudalilor transilvăneni, care aduceau în țară pentru a doua oară pe Petru Aron. În lupta care se pare să fi avut loc la Orbic pe Bistrița, Ștefan a fost pus într-o situație critică. Trădat de o parte a boierimii, el a căzut în mâinile dușmanilor săi. A reușit însă să scape și să-și adune noi forțe, cu care să izgonească pe invadatori. Petru Aron a fost prins și i s-a tăiat capul”.

²⁶ **C.D.M.**, I, nr. 851, p. 211.

²⁷ **D.I.R.**, A., veac XVI, III, nr. 489, p. 392.

²⁸ **C.D.M.**, I, nr. 1128, p. 266.

²⁹ **Ibidem**, I, nr. 1521, p. 347.

³⁰ **Ibidem**, I, nr. 1521 și 1522, p. 347.

³¹ **Ibidem**, I, nr. 1823, p. 410.

Mihnea³², Gașpar Grațiani³³, Alexandru Ilieș³⁴, din nou Radu Mihnea³⁵, Miron Bernovshi³⁶, Moise Movilă³⁷, din nou Alexandru Ilieș³⁸, Vasile Lupu³⁹ și Eustrate Dabija.⁴⁰

În 1723 Orbicul și Bodeștii figurau pe harta lui Dimitrie Cantemir⁴¹, iar în 1769, cu numele „Albik” și „Bodeschti”, cele două sate se aflau și pe harta lui Bawr.⁴²

Proprietar la 17 decembrie 1778 asupra întregului sat Orbic era Nicolae Buhuș stolnic.⁴³

*

În documentele din secolele XV-XIX, alături de Bodeștii și Orbic, sate care și-au păstrat până astăzi numele și, într-un fel, individualitatea, mai apar toponime precum Moineștii, Hărliceștii, Dumbrăvenii și Bucureștii ce se referă la teritorii de asemenea înglobate, ca și Orbicul și Bodeștii, orașului Buhuși.

În documentul, menționat deja, datat 9 noiembrie 1438, dat de frații domni Ilaș și Ștefan lui Tatul Herlic și nepoților săi, Danciul Paidos și Niagul Roșca, erau pomenite „trei sate pe Bistrița” Bodeștii, Mogoșeștii și Moineștii, ultimul sat aflându-se „unde au fost casa lui Herlic și unde au fost Negușor, în gura Orbicului”.⁴⁴

Moineștii sunt menționați din nou la 15 octombrie 1491⁴⁵ când Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei, dăruiește mănăstirii de la Tazlău, ctitoria sa, jumătate din satul de la gura Orbicului, cumpărat de la Greaca, fiica lui Tatul Herlic, cu 100 de zloți tătarăști.

³² **Ibidem**, I, nr. 1881, p. 423; nr. 1894, p. 426; nr. 1899, p. 427; nr. 1900, p. 427; nr. 1934, p. 435.

³³ **Ibidem**, II, nr. 14, p. 16.

³⁴ **D.I.R.**, A., veac XVII, nr. 480, pp. 362-363.

³⁵ **C.D.M.**, II, p. 75, nr. 296.

³⁶ **Ibidem**, II, nr. 592, p. 133; **Ibidem**, II, nr. 649, p. 144.

³⁷ **Ibidem**, II, nr. 774, p. 168.

³⁸ **Ibidem**, II, nr. 2092, p. 407.

³⁹ **Ibidem**, III, nr. 918, p. 206.

⁴⁰ C. Blaj, **Aspecte urbane ale orașului Buhuși**, în *AȘUI*, seria nouă, șt. naturale, nr. 1/1958, p. 212.

⁴¹ **Ibidem**.

⁴² Ștefan Meteș, **Contribuții noi privitoare la familia boierească Buhuș din Moldova**, în *AARMSI*, s. III, t. VII, 1927, p. 47.

⁴³ **D.R.M.A.T.**, nr. 191, p. 270.

⁴⁴ **C.D.M.**, I, nr. 210, p. 64.

⁴⁵ **D.I.R.**, A., veac XVI, II, nr. 173, p. 172.

În 29 aprilie 1567, Silion, Stan și Toader, fiii lui Borcea, nepoții lui Danciul Paidos vindeau 1/3 din Moineștii lui Manea vistiernicul.⁴⁶

Referitor la localizarea Moineștilor în gura Orbicului, documentele nu lasă loc la nici o îndoială.

*

Hărliceștii își trag numele de la Tatul Herlic și ai lui cărora li se întăreau Moineștii, în 1438, „unde au fost casa lui Herlic”. În prima jumătate a secolului al XVIII-lea teritoriul din gura Orbicului nu mai apare sub numele „Moineștii”, ci „Hărliceștii”, fiind proprietate a răzeșilor, a lui „Penteleiu din Hărlicești și cu toți răzeșii lui”.⁴⁷

*

În toponomastica medievală din Moldova găsim de patru ori Bucureștii: un sat Bucureștii se afla pe Moldova lângă Berchișești, inclus azi în Capul Codrului, lângă Gura Humor în actualul județ Suceava; alt Bucureștii, tot în Moldova, se afla în hotar cu Timișeștii, lângă Târgu Neamț, în actualul județ Neamț; în perimetru județului Vaslui, din zilele noastre, lângă Costeștii, pe Bilevoi, se găsea încă un Bucureștii, al treilea în enumerarea noastră; în sfârșit, un alt Bucureștii – pomenit până la 1865 – se afla pe teritoriul actualului Buhuși din județul Bacău și la acesta vom face referiri în cele ce urmează.

Unde anume se află teritoriul ce poartă numele Bucureștii în secolele XVI-XIX se poate deduce din două documente datate 20 iunie 1598⁴⁸ și 29 martie 1625.⁴⁹

În primul act amintit, Ciolpan călugărul – personaj cu care ne-am mai întâlnit – vinde lui Constantin Popoșea o „gârlă la București din gura Orbicului” pentru 27 taleri de argint. Ciolpan mărturisește că „o amu săpatu pre (ai) mii bane acea gârlă de la Dumbrăveni, însumi. Și amu datu călugherelor din Tazlău 24 stupi pentru această gârlă”. Din document, credem, reiese că Bucureștii era un teritoriu de la gura Orbicului, zonă ce purtase numele de Moinești, apoi Hărlicești. Faptul că documentul vorbește mai întâi despre „o gârlă la Bucureștii”, apoi de „acea gârlă de la Dumbrăveni” nu e o eroare, referirea făcându-se la aceeași gârlă; deci Bucureștii nu e încă un nume de sat, se găsea pe

⁴⁶ **Ibidem**, V, nr. 440, p. 131-132.

⁴⁷ **Ibidem**, veac XVI, IV, nr. 281, p. 229.

⁴⁸ **Ibidem**, veac XVII, V, nr. 440. pp. 131-132

⁴⁹ Stănilă și Popoșea, frați, vând la 13 decembrie 1585 „partea lor de ocină din satul Dumbrăveni a patra parte”, **D.I.R.**, A., veac XVI, nr. 361, p. 296.

același loc cu Dumbrăvenii, care e într-adevăr un sat⁵⁰ populat și care-și are numele de la dumbrava din lunca Bistriței. În aceeași dumbravă se afla și „curătura lui Ciolpan” menționată de cel de-al doilea document semnalat, o hotarnică pentru partea din Orbic a mănăstirii Bisericiani, danie de la Ciolpan călugărul. Hotarnica întărește „niște curături din luncă”, care a fost curătura lui Ciolpan; apoi, referindu-se la aceleași poieni, documentul spune că acestea sunt „trei curături pe Bucureștii”.

Ciolpan călugărul avusese deci în Bucureștii o gârlă și trei curături. Gârla o cumpărase de la călugării de la Tazlău, care, la rându-le, o primiseră danie, odată cu jumătate de Moineștii, de la Ștefan cel Mare, la 15 octombrie 1491, cum s-a arătat mai sus.

Satului de la Gura Orbicului i s-a spus, în timp, Moineștii, apoi Hărliceștii, Dumbrăvenii, și Bucureștii. S-a folosit chiar și apelativul Gura Orbicului. Deci Bucureștii nu se găseau nici în Orbic, nici în Bodești⁵¹, ci în zona de la Gura Orbicului. Inițial a denumit un teritoriu limitat, în lunca Bistriței, treptat toponimul extinzându-se asupra întregii zone din zisa Gură a Orbicului, aproape de confluența Orbicului cu Bistrița, pe unde trecea și drumul ce leagă Bacăul de Piatra Neamț, locul fiind marcat, din a doua parte a secolului al XVIII-lea și până în zilele noastre de „rețelul de la Gura Orbicului”, aflat azi într-o stare deplorabilă.

La 17 decembrie 1778 Constantin Moruzi Vodă scria către Iordache Iliescu Sătrar să aleagă hotarele moșiilor Bodeștii, Bucureștii și Orbic pentru care se află pricină între stolnicul Nicolae Buhuș și căpitanul Ștefan Tintilă⁵².

Altă mărturie hotarnică din 30 ianuarie 1790 pentru Bodeștii, Bucureștii și Orbic, pomenește doar pe Buhuș stolniceasa, soția lui Nicolae Buhuș, stolnic, și fiică a răposatului vornic Grigorie Crupenschi, singura stăpână la această dată peste toate cele trei sate menționate.

La 19 august 1823, un document ni-l arată ca proprietar în Bodeștii, Bucureștii și 1/4 din satul Gura Orbicului de pe Bistrița, ținutul Neamț, pe Teodor Buhuș, fiul lui Nicolae Buhuș stolnic, și tot lui, la 17 martie 1828, Sandu Sturza îi întărea posesiunea peste cele trei sate care, sub stăpânirea lui se vor contopi, împrumutându-i numele – Buhuș.

⁵⁰ Vezi în acest sens discuțiile din D. Berlescu, C. Botez, I. Saizu, **Din istoricul fabricii și localității**, Bacău, 1971, nota 80, p. 331.

⁵¹ Șt. Meteș, **op.cit.**, p. 47.

⁵² **D.I.R.**, A., veac XVI, II, nr. 123, p. 180.

*

Târgul Bodeștii-Bucureștii Mici, apoi Buhușoaie, iar azi Buhuși, este singura așezare ce a păstrat numele familiei boierești care formează obiectul rândurilor de față.

Izvoarele arată însă că au existat și alte așezări, sate, ce au împrumutat numele Buhușeștilor, dar care au luat posterior alte toponime.

Un sat Buhușeni, menționat la 18 martie 1560, se găsea în ținutul Chigheciului, la Maluri, lângă Tartaul de Salac din Basarabia, azi Republica Moldova.⁵³

Un alt Buhușăști sau Buhucești aflat în ținutul Neamț, lângă Bozieni, aproape de Roman, e menționat la 21 septembrie 1608 când „Săcoian vist. de la Bohoșăști” dă mărturie de o cumpărătură a lui Dumitrașco Bohoș⁵⁴. Un partaj din 3 iulie 1626 atribuie satul Buhușăști lui Stratal, fiul lui Ionașcu Mihăilescu și mătușii sale Tudosia⁵⁵. Același sat e menționat până la 1662 într-un catastih de sate ale lui Gheorghe Ursache mare vistiernic⁵⁶. La 4 noiembrie 1667 e menționat Pârful, vătaful de Buhuși⁵⁷ și apoi iar se pomenește de satul Buhuși la 5 septembrie 1754⁵⁸.

Satul Buhușeștii din ținutul Neamț, ocolul Bistriței, proprietate a căpitanului voluntir „Vasili Potlog” înregistrat în filele catagrafiei din iunie 1774, indica o depopulare masivă, fiind consemnate în scripte doar 8 case cu 7 birnici.⁵⁹

La 20 iunie 1774 e menționat „Gavril Krîșmar ot Buhușoaia⁶⁰ ce-au venit din satul Capul Codrului din ținutul Suceava, bejenar în ținutul Câmpulung-Suceava”, unde este consemnat în recensământul de la data amintită. Un sat Buhușoaia trebuie să fi fost deci și prin ținutul Suceava.

Un document, datat de A. Sava cca. 19 august 1639, Orhei⁶¹, informează asupra lui „Tagae din Buhușanca” ce dă mărturie de o

⁵³ **Ibidem**, veac XVII, nr. 235, p. 180.

⁵⁴ Bălan, **Doc. Bucovinene**, I, nr. 98, p. 195; **D.R.H.**, A., sec XIX, nr. 89, pp. 109-110.

⁵⁵ **C.D.M.**, supl. I, nr. 796, p. 237.

⁵⁶ **Ibidem**, III, p. 334, nr. 1158.

⁵⁷ N. Iorga, **St. și doc.**, VII, nr. 11, p. 378.

⁵⁸ **Moldavia v. Epohu feudalizma**, VII, partea I, p. 32.

⁵⁹ **Ibidem**, p. 260.

⁶⁰ Sava, **Doc. Odorhei**, nr. 71, p. 77.

⁶¹ **C.D.M.**, supl. I, nr. 609, p. 203.

cumpărătură. „Buhușanca” se afla poate în ținutul Orhei.

Un „Sanson din Buhușești” împreună cu megieși din Bârjovenii, Tatomireștii, Onceștii, Săcuienii, Popeștii și Vraniștenii, dau mărturie de o împărțeață la Ciuleștii, la 18 iulie 1641.⁶² Se afla deci un sat Buhușești și în ținutul Tutova.

În 1630⁶³ e pomenit „Hilimon din Buhușești” ca semnatar al unui zapis. „Misaiu ot Buhușești” era martor⁶⁴ la vânzarea ce făcea în Șoimăreștii „un boiernaș din Buhușești”.

Condica liuzilor din 1803, județul Vaslui înregistra la recensământ pe „Aron”, jidov din Buhuși.

Iată aici adunate unele mențiuni de sate ce s-au numit Buhuși sau Buhușești. Amplasarea lor pe hartă, acum, nu e însă deloc ușoară. O viitoare cercetare monografică a istoriei orașului Buhuși va face, negreșit, și acest lucru.

Buhuși. Mentions documentaires (XVe-XIXe siècles) Résumé

La ville Buhuși a englobé les villages Bodeștii, Orbic et Bucarest, ce dernier étant connu à l'époque sous des noms tels que Moinești, Dumbrăvenii ou Hârliceștii.

La première mention du village Orbic a été en 1429 dans un document signé par le prince Moldave Alexandru cel Bun.

Dans le village Orbic s'est passé en 1470 un combat entre le Prince Moldave Etienne le Grand et le prétendant Petru Aron.

L'armée de Michel le Brave a traversé en 1600 Bodești en passant vers Piatra Neamț et Suceava.

Nicholas Buhuș est devenu le propriétaire des villages en 1778.

⁶² Gh. Ghibănescu, **Ispisoace**, II¹, nr. 46. p. 51.

⁶³ N. Iorga, **op.cit.**, nr. 89, p. 68.

⁶⁴ Gh. Ghibănescu, **Surete**, XV, nr. CCXII, p. 220.